

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1149/2022
26.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Маслеше, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1433/2020 од 25.06.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 285/21 од 16.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Маслеше, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 1433/2020 од 25.06.2021. године и Вишег суда у Новом Саду Кж1 285/21 од 16.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 1433/2020 од 25.06.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђе на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. Истом пресудом одлучено је да трошкови спровођења окривљеног из Окружног затвора падају на терет буџетских средстава, а окривљени је ослобођен од плаћања паушала.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Кж1 285/21 од 16.06.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против пресуде Основног суда у Новом Саду К 1433/2020 од 25.06.2021. године, те је наведена пресуда потврђена.

Против правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Жарко Маслеша, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се пресуде заснивају на доказу на коме се према одредбама ЗКП не могу заснивати и то на фотографијама са сигурносне камере стамбене зграде. Ово стога што није постојала наредба надлежног јавног тужиоца или судије за претходни поступак да се предметне фотографије са безбедносне камере прибаве и претресу, на који начин је полиција поступила супротно одредбама члана 152. и 155. ЗКП. Такође, након извршеног увиђаја овлашћена службена лица нису саставила записник, нити службену белешку, у смислу члана 286. став 2. ЗКП о начину прибављања спорних фотографија са сигурносне камере стамбене зграде, нити постоји доказ да је о предузимању мера из члана 286. став 2. и 3. ЗКП полиција обавестила јавног тужиоца (члан 286. став 4. ЗКП), што по оцени подносиоца захтева за заштиту законитости читаву радњу прибављања спорних фотографија чини незаконитим. Како су сви преостали докази изведени на основу овог незаконитог доказа, самим тим се и они сматрају незаконитим доказом у смислу члана 16. ЗКП, а то су одбрана осуђеног и исказ о саслушању сведока ББ, јер су се они изјашњавали у вези спорних фотографија, чиме су, по мишљењу браниоца, као доказ контаминирани сходно теорији о плодовима отровног дрвета.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи били су истакнути и у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Маслеше, те били предмет разматрања Вишег суда у Новом Саду који је поступао по жалби браниоца окривљеног изјављеном против пресуде Основног суда у Новом Саду К 1433/2020 од 25.06.2021. године. Виши суд у Новом Саду је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 2, ставу шестом и седмом пресуде Кж1 285/21 од 16.06.2022. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Осим тога, по оцени Врховног касационог суда неосновано се поднетим захтевом за заштиту законитости оспорава законитост ове доказане радње због повреде одредбе члана 286. став 2. и 4. ЗКП, јер према садржини записника о увиђају места догађаја од 26.06.2018. године, о предметном догађају је обавештен Основни јавни тужилац у Новом Саду који се изјаснио да ће вршење увиђаја поверити полицији, на основу чега је увиђај обављен од стране овлашћених службених лица Полицијске управе у Новом Саду, а у прилогу ког записника су и достављене спорне фотографије.

Полазећи од тога да фотографије са сигурносне камере представљају законит доказ на коме се пресуда може заснивати, Врховни касациони суд налази да су самим тим неосновани и наводи браниоца окривљеног да су сви преостали докази незаконити у смислу члана 16. ЗКП, сходно теорији о плодовима отровног дрвета и то одбрана осуђеног и искази о саслушању сведока ББ, који су се изјашњавали на спорне фотографије.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног наводи да сви остали докази који су изведени током кривичног поступка немају доказну вредност која би код суда створила несумњиво уверење да је окривљени извршио кривично дело, на који начин бранилац окривљеног оспорава чињенично стање утврђено у правоснажним пресудама, затим, оспорава разлоге другостепеног суда везане за неприхватање одбране окривљеног, на који начин указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Наведене повреде нису дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, то стога од стране Врховног касационог суда нису ни разматране.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Жарка Маслеше, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић